

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.459 van 9 oktober 1996

A. 68.587/III-22.259

In zake : **DELVAUX** Alex,
Drève Micheline 33A
1470 Genepiën,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 19 april 1996 door Alex DELVAUX ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing dd. 22 februari 1996, waarbij de minister weigert "de drie sollicitaties van verzoeker naar betrekkingen van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, die in het Belgisch Staatsblad van 23 en 27 januari 1996 vacant verklaard zijn, in overweging te nemen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw DAURMONT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 augustus 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 september 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BARTHOLOMEEUSEN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van mevrouw DAURMONT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de voor de zaak pertinente feiten als volgt kunnen worden samengevat :

1. Bij drie brieven van 7 februari 1996 solliciteert verzoeker, die substituut-procureur des Konings te Brussel is, naar betrekkingen van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, die in het

Belgisch Staatsblad van 23 en 27 januari 1996 vacant zijn verklaard.

2. Bij een brief van 22 februari 1996 heeft de minister aan verzoeker geantwoord dat zijn "sollicitatie niet in aanmerking kan worden genomen".

Dat is de bestreden handeling. Ze is als volgt gesteld :

" Op 7 februari 1996 heeft u gesolliciteerd naar de plaatsen van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, die in het Belgisch Staatsblad van 23 en 27 januari 1996 vacant waren verklaard.

Met toepassing van de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken moeten die plaatsen worden vervuld door het benoemen van gegadigden die het bewijs leveren dat ze Frans en Nederlands kennen.

Bijgevolg kan uw sollicitatie niet in aanmerking worden genomen, doordat u niet aan de voormelde voorwaarde voldoet,";

Overwegende dat de nota die in antwoord op de nota met opmerkingen van de verwerende partij is ingediend uit de debatten moet worden geweerd, aangezien het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de verzoeker niet de mogelijkheid biedt om in een proceduregeschrift te antwoorden op de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de vordering tot schorsing niet-ontvankelijk is en daarbij aanvoert dat alleen de benoeming die plaatsvindt aan het eind van de procedure tot toekenning van een openbaar ambt de afgewezen sollicitanten nadeel berokkent en dat bijgevolg alleen daartegen een vordering tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing kunnen worden ingesteld en dat als een andere

handeling nadeel mocht berokkenen, dat de beslissing dd. 19 januari 1996 van de minister zou zijn om in het Belgisch Staatsblad van 23 januari 1996 opnieuw de vacature te publiceren van het ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, een vacature die reeds in het Belgisch Staatsblad van 8 maart 1995 was bekendgemaakt;

Overwegende dat de bestreden beslissing verzoeker onmiddellijk nadeel berokkent, aangezien daarbij nu reeds zijn sollicitatie wordt afgewezen en definitief wordt verhinderd dat hij zou worden benoemd aan het eind van de procedure die wordt gevoerd om de ambten in kwestie te verlenen; dat deze beslissing een tussentijdse bestuurshandeling is waarvan de vernietiging en de schorsing bij de Raad van State kunnen worden gevorderd; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de ondeugdelijkheid van de juridische gronden waarop de omstreden beslissing steunt; dat hij in wezen aanvoert dat voor zover artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken bepaalt dat twee derde van alle leden van de zittende magistratuur van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel het bewijs moeten leveren van de

kennis van de Nederlandse en de Franse taal, dat artikel geen regel van openbare orde formuleert maar alleen een doel dat men moet trachten te bereiken; dat hij daarvan het bewijs ziet in artikel 60, § 3, van dezelfde wet, betreffende het geval waarin de zetel om taalredenen niet kan worden samengesteld, waarvan de toepassing met zich brengt dat de daarin bedoelde magistraten reeds benoemd zijn, in het feit dat er in geen straf voorzien is in het geval het voormelde artikel 43, § 5, wordt overtreden, in de tot nog toe gevolgde handelwijze en in arrest nr. 40.496, BASTIEN, van 4 november 1992; dat hij daarop laat volgen dat, gesteld dat de interpretatie van de steller van de bestreden handeling gegrond is, die interpretatie niet tot gevolg mag hebben dat de benoeming wordt verhinderd van een gegadigde die voor het overige aan alle door het Gerechtelijk Wetboek gestelde voorwaarden voldeed op de dag waarop die benoeming mogelijk zou worden gemaakt en dat de steller van de handeling, door gewoon te verklaren dat hij de sollicitatie van verzoeker niet in overweging kan nemen, in casu het bij artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek ingestelde comité verhindert zijn advies te geven;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 geenszins een na te streven doel vaststelt, doch een bepaling van openbare orde is die hic et nunc voor de benoemende overheid geldt; dat artikel 60, § 3, van dezelfde wet niet de voorwaarden inzake talenkennis van de magistraten regelt en niet als een afwijking van artikel 43, § 5, kan worden beschouwd; dat het er weinig toe doet dat het bij artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek ingestelde comité niet oordeelt of deze of gene sollicitatie niet in overweging kan nemen, aangezien het uiteindelijk aan de benoemende overheid staat om de door de wet gestelde regels na te leven, vooral wanneer,

zoals in casu, de openbare orde in het geding is; dat ten slotte alleen de wetgever kan besluiten te voorzien in afwijkingen van de door hem vastgestelde bepalingen;

Overwegende dat artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 als volgt luidt :

" § 5. In de rechtbank van eerste aanleg, de arbeidsrechtbank en de rechtbank van koophandel die hun zetel hebben te Brussel, evenals in het parket van de procureur des Konings en het parket van de arbeidsauditeur bij die rechtbanken, zijn ten minste een derde magistraten die door hun diploma bewijzen dat zij de examens van het doctoraat in de rechten in het Nederlands hebben afgelegd en ten minste een derde magistraten die door hun diploma bewijzen dat zij de examens van het doctoraat in de rechten in het Frans hebben afgelegd. Bovendien moeten tweederde van alle magistraten van de rechtbank en van het parket het bewijs leveren van de kennis van de Nederlandse en de Franse taal.

De verhouding tussen het totaal aantal magistraten met een diploma van doctor in de rechten in het Nederlands en het aantal magistraten met een diploma van doctor in de rechten in het Frans, wordt voor iedere rechtbank en voor ieder parket vastgesteld volgens het aantal kamers die kennis nemen van de zaken in het Nederlands en het aantal kamers die kennis nemen van de zaken in het Frans. (Daarenboven) worden de Nederlandse, respectief Franse rechtsplegingen steeds gevoerd voor magistraten die door hun diploma bewijzen dat zij de examens van het doctoraat in de rechten in het Nederlands, respectievelijk in het Frans hebben afgelegd.

Bovendien moeten twee substituut-procureurs des Konings te Brussel, gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden, door hun diploma bewijzen dat zij de examens van de licentie in de rechten, de ene in het Nederlands, de andere in het Frans, hebben afgelegd.

Wanneer de taal van de rechtspleging wordt gewijzigd op verzoek van de verdachte of met toepassing van artikel 21 van deze wet, kunnen de magistraten, die met het onderzoek of de berechting van de zaak gelast (sic) zijn, de rechtspleging voortzetten, indien zij het bewijs hebben geleverd van de kennis van de twee talen.

Hetzelfde geldt voor de uitvoering van een bevel tot aanhouding, dat gesteld is in de andere taal dan die van de rechtspleging voor de raadkamer, zowel om

uitspraak te doen over de voorlopige hechtenis als om de rechtspleging te regelen.";

dat uit die bepalingen blijkt dat voor de samenstelling naar de taal van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, twee regels gelden, namelijk, ten eerste, dat minimaal een derde van de magistraten een Franstalig diploma en minimaal een derde een Nederlandstalig diploma moet hebben, waarbij de samenstelling van het overige derde wordt bepaald op basis van het aantal zaken dat in deze of gene taal wordt ingediend en behandeld, en, ten tweede, dat minimaal twee derde van alle magistraten, ongeacht of ze Nederlandstaligen of Franstaligen zijn, wettelijk tweetalig moet zijn;

Overwegende dat de benoemende overheid met dat laatste quotum rekening dient te houden; dat het daarbij gaat om een dwingend voorschrift en niet louter om een doel dat men zoveel mogelijk moet trachten te bereiken; dat de verwijzing naar arrest nr. 40.946 van 4 november 1992, BASTIEN, niet ter zake doet, aangezien de Raad van State daarin niet verzuimt op te merken "dat de bestreden benoeming de bestaande taalverhouding binnen de arbeidsrechtbank niet heeft gewijzigd" en "dat het dossier niet aantoonst dat de verwerende partij verzuimd heeft rekening te houden met de vereisten vermeld in de aangevoerde bepalingen" van artikel 43 van de wet van 15 juni 1935; dat artikel 60, § 3, van dezelfde wet niet afwijkt van het vereiste dat minimaal twee derde van de magistraten tweetalig moet zijn, zoals overigens uit het voormelde arrest blijkt; dat de omstandigheid dat in het verleden benoemingen zijn geschied met schending van dat vereiste, de benoemende overheid niet machtigt om op die weg voort te gaan; dat als de toepassing van die dwingende regel tot ernstige moeilijkheden leidt, het aan de wetgever en aan hem alleen staat die regel te wijzigen; dat het evenmin ter zake doet dat de tekst van artikel 43 niet uitdrukkelijk

straf stelt op de schending van de voormelde regel, daar het verplichte karakter ervan geen twijfel lijdt;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het minimum van twee derde tweetalige magistraten niet is bereikt, zodat de bevoegde overheid, door een eentalige magistraat te benoemen, het tekort alleen nog groter zou maken; dat het bij artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek ingestelde comité, als het over de sollicitatie van verzoeker zijn advies had gegeven, niet tot een andere conclusie dan die van de Minister van Justitie was kunnen komen; dat de situatie waarmee uit het oogpunt van de talenkennis van de gegadigden rekening moet worden gehouden die is welke in de sollicitatie is vermeld; dat overigens niet wordt beweerd dat die situatie ondertussen zou zijn veranderd; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op negen oktober 1900 zesennegentig door :

de HH. ANDERSEN, kamervoorzitter,
LEROY, staatsraad,
HANSE, staatsraad,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.